

Natya Shastra Chapter 15

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १५

——
Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 15 Chandovichitirnaama

File name : natya15.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : Sowmya Krishnapur krsowmya at yahoo.com

Proofread by : Sowmya Krishnapur krsowmya at yahoo.com

Latest update : April 20, 2005

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 15

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १५

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ पञ्चदशोऽध्यायः

छन्दांस्येवं हि यानीड मयोक्तानि द्विजोत्तमाः ।

वृत्तानि तेषु नाट्येऽस्मिन् प्रयोज्यानि निबोधत ॥ १ ॥

आद्यै पुनरन्त्ये द्वे द्वे गुरुणी येत् ।

सा स्यात्तनुमध्या गायत्रसमुत्था ॥ २ ॥

यथा - संत्यक्तविभूषा भ्रष्टाञ्जननेत्रा ।

डस्तार्पितगाण्डा किं ? त्वं तनुमध्या ॥ ३ ॥

लघुगाण आद्यौ भवति यतुष्कः ।

गुरुयुगमन्त्ये मकरकशीर्षा ॥ ४ ॥

यथा - स्वयमुपयान्तं भजसि न डान्तम् ।

भयकरि किं ? त्वं मकरकशीर्षा ॥ ५ ॥

ओकमात्रं षट्के स्याद् द्वितीयं पादे ।

भ्यातडुपा वृत्ते सा मालिनी नाम्ना ॥ ६ ॥

षडक्षरकृते पादे लघु यत्र द्वितीयकम् ।

शेषाणि तु गुरुणि स्युर्मालिनी सा मता यथा ॥ ७ ॥

स्नानगन्धाधिक्यैर्वस्त्रभूषायोगैः ।

व्यक्तमेवासौ त्वं मालिनी प्रभ्याता ॥ ८ ॥

द्वितीयं पञ्चमं चैव लघु यत्र प्रतिष्ठितम् ।

शेषाणि च गुरुणि स्युर्मालिनी नाम सा यथा ॥ ९ ॥

शोभते अद्भ्यया षट्पदाविद्भ्यया ।

मालतीमालया मानिनी लीलया ॥ १० ॥

द्वितीयं य यतुर्थं य पञ्चमं य यदा लघु ।

यस्याः समाक्षरे पादे ज्ञेया सा तूद्धता यथा ॥ ११ ॥

सौ त्रिकौ यद्वि पादे ऽयन्तिमश्च गकारः ।

उष्णिगुत्थितपादा उद्धता भलु नाम्ना ॥ १२ ॥

दन्तकृन्तकृतास्त्रं व्याकुलालकशोभम् ।

शंसतीव तवास्यं निर्दयं रतयुद्धम् ॥ १३ ॥

आदौ द्वे निधने यैव गुरुणी यत्र वै सदा ।

पादे समाक्षरे ज्ञेया नाम्ना भ्रमरमालिका ॥ १४ ॥

पादे पादे निविष्टौ सम्यग्विचरितौ त्सौ ।

अन्त्ये यद्वि गकारः सा तु भ्रमरमाला ॥ १५ ॥

यथा - नानाकुसुमयित्रे प्राप्ते सुरभिमासे ।

शेषा भ्रमति मत्ता कान्ते भ्रमरमाला ॥ १६ ॥

आद्यं तृतीयमन्त्यं य पञ्चमं सप्तमं तथा ।

गुडुण्यष्टाक्षरे पादे सिंङलेपेति सा यथा ॥ १७ ॥

जातु यस्य गौ न , पादे संस्थितः समस्वउपे ।

तामनुष्टुभाश्रयस्थां वावदन्ति सिंङलेपाम् ॥ १८ ॥

यत्त्वया ऽयनेकभावैश्चेष्टितं रङः सुगात्रि ।

तन्मनो मम प्रविष्टं वृत्तमद्य सिंङलेपम् ॥ १९ ॥

यतुर्थं य द्वितीयं य षष्ठमष्टममेव य ।

गुडुण्यष्टाक्षरे पादे यत्र तन्मत्तयेष्टितम् ॥ २० ॥

यदा तु जात्परौ रलौ गकार अेव य स्थितः ।

अनुष्टुभुद्भवं तदा वदन्ति मत्तयेष्टितम् ॥ २१ ॥

यथा - यरावधूर्णितेक्षाणां विलम्बिताकुलालकम् ।

असंस्थितैः पदैः प्रिया करोति मत्तयेष्टितम् ॥ २२ ॥

अष्टाक्षरकृते पादे सर्वाण्येव भवन्ति ङि ।

गुडुणि यस्मिन्सा नाम्ना विधुन्भावेति कीर्तिता ॥ २३ ॥

मौ गौ यान्त्यौ यस्याः पादे पादस्यान्ते विच्छेदश्च ।
सा यानुष्टुप्छन्दस्युक्ता नित्यं सद्भिर्विद्युन्माला ॥ २४ ॥
साम्भोभादैरानानद्भिः श्यामाम्भोदैर्व्यामि व्योम्नि ।
आदित्यांशुस्पर्धिन्धेषा दिक्षु भ्रान्ता विद्युन्माला ॥ २५ ॥
पञ्चमं सप्तमं यान्त्यं गुरु पादेऽष्टके तथा ।
छन्दोर्ज्ञैर्ज्ञेयमेतत्तु वृत्तं चित्तविलासितम् ॥ २६ ॥
स्मितवशविप्रकाशैर्दशनपदैरमीभिः ।
वरतनु पूर्णचन्द्रं तव मुग्धमावृणोति ॥ २७ ॥
नवाक्षरकृते पादे त्रीणि स्युर्नैधनानि य ।
गुरुणि यस्याः सा नाम्ना ज्ञेया मधुकरी यथा ॥ २८ ॥
षडिड यद्वि लघूनि स्युर्निधनगतमकारश्चेत् ।
बुधजनबृहतीसंस्था भवति मधुकरी नाम्ना ॥ २९ ॥
कुसुमितमभिपश्यन्ती विविधतरुगणैश्छन्नम् ।
वनमतिशयगन्धाढ्यं भ्रमति मधुकरी वृष्टा ॥ ३० ॥
दशाक्षरकृते पादे त्रीण्यादौ त्रीणि नैधने ।
यस्या गुरुणि सा ज्ञेया पङ्क्तिरुत्पलमालिका ॥ ३१ ॥
त्रीण्यादौ यद्वि ङि गुरुणि स्युश्चत्वारो यद्वि लघवो मध्ये ।
पङ्क्तावन्तगतमकारः स्याद्विज्ञेया कुवलयमालाभ्या ॥ ३२ ॥
यथा - अस्मिंस्ते शिरसि तदा कान्ते वैदूर्यस्कृटिकसुवर्णाढ्ये ।
शोभां स्वां न वडति तां बद्धा सुस्त्रिष्टा कुवलयमालेयम् ॥ ३३ ॥
द्वितीयं य यतुर्थं य षष्टमष्टममेव य ।
द्वैत्वं दशाक्षरे पादे यत्र सा शिभिसारिणी ॥ ३४ ॥
ज्ञौ त्रिकौ ङि पादगौ तु यस्य गौ य संश्रितौ तथा समौ स्तौ ।
पङ्क्तियोगसुप्रतिष्ठिताङ्गी सा भयूरसारिणीति नाम्ना ॥
३५ ॥
यथा - नैव तेऽस्ति संगमो मनुष्यैर्नापि कामभोगयिह्नमन्यत् ।
गर्भिणीव दृश्यसे ज्यनार्ये ङि भयूरसारिणी त्वमेवम् ॥

३६ ॥

आद्यं यतुर्थमन्त्यं च सप्तमं दशमं तथा ।

गुडुणि त्रैष्टुभे पादे यत्र स्युर्दोधकं तु तत् ॥ ३७ ॥

भौ तु भगाविति यस्य गाणाः स्युः स्थाय्य यतिस्त्रियतुर्भिरथाऽस्मिन् ।

त्रैष्टुभमेव हि तत्पलु नाम्ना दोधकवृत्तमिति प्रवदन्ति ॥ ३८ ॥

यथा - प्रस्पलितप्रपदप्रविचायं मत्तविधूर्णितगात्रविलासम् ।

पश्य विलासिनि कुञ्जरमेतं दोधकवृत्तमयं प्रकरोति ॥ ३९ ॥

आद्यौ द्वौ पञ्चमं यैवाप्यष्टमं नैधनं तथा ।

गुरुण्येकादशे पादे यत्र तन्मोटकं यथा ॥ ४० ॥

अेषोऽम्बुदतुल्यनिस्वनरवः क्षीवः स्पलमानविलम्बगतिः ।

श्रुत्वा धनगर्जितमद्रितटे वृक्षान् प्रतिमोटयति द्विरदः ॥ ४१ ॥

नवमं सप्तमं षष्ठं तृतीयं च भवेल्लघु ।

सर्वास्ववस्थासु च कामतन्त्रे योग्यासि किं वा भङ्गनेन्द्रवजा ॥ ४३ ॥

अेभिरेव तु संयुक्ता लघुभिस्त्रैष्टुभी यथा ।

उपेन्द्रवजा विज्ञेया लघ्वाद्याविद्ध केवलम् ॥ ४४ ॥

प्रिये श्रिया वर्णविशेषणेन स्मितेन कान्त्या सुकुमारभावैः ।

अमी गुणा रूपाणानुपुपा भवन्ति ते किं त्वमुपेन्द्रवजा ॥ ४५ ॥

आद्यं तृतीयमन्त्यं च सप्तमं नवमं तथा ।

गुडुण्येकादशे पादे यत्र सा तु रथोद्धता ॥ ४६ ॥

किं त्वया सुभट दूरवर्जितं नात्मनो न सुलृदां प्रियं कृतम् ।

यत्पलायनपरायणस्य ते याति धूलिरधुना रथोद्धता ॥

४७ ॥

यथा - किं त्वया कुमतिसङ्गया सदा नाज्ञयेव सुलृदां प्रियं कृतम् ।

यद् गृहाद्भयनरोषकम्पिता याति तूर्णमभवा रथोद्धता ॥ ४८ ॥

आद्यं तृतीयमन्त्यं च सप्तमं दशमं गुरु ।

यस्यास्तु त्रैष्टुभे पादे विज्ञेया स्वागता हि सा ॥ ४९ ॥

यथा - अद्य मे सकलमायतनेत्रे श्रुवितं मदनसंश्रयभावम् ।

આગતાસિ ભવનં મમ યસ્માત્સ્વાગતં તવ વરોરુ નિષીદ ॥

૫૦ ॥

ષષ્ઠં ચ નવમં ચૈવ લઘુની ત્રૈષ્ટુભે યદિ ।

ગુરુણ્યન્યાનિ પાદૈ તુ સા જ્ઞેયા શાલિની યથા ॥ ૫૧ ॥

દુઃશીલં વા નિર્ગુણં વાપરં વા

લોકે ઘૈર્યાદપ્રિયં ન બ્રવીષિ ।

તસ્માચ્છીલં સાધુહેતોઃ સુવૃત્તં

માધુર્યાત્સ્વાત્સર્વથા શાલિની ત્વમ્ ॥ ૫૨ ॥

તૃતીયં ચૈવ ષષ્ઠં ચ નવમં દ્વાદશં તથા ।

ગુરુણિ જાગતે પાદૈ યત્ર તત્તોટકં ભવેત્ ॥ ૫૩ ॥

યદિ સોઽત્ર ભવેત્તુ સમુદ્રસમસ્ત્રિષુ યાપિ તથા નિયમેન યતિઃ ।

સતતં જગતીવિહિતં હિ તતં ગદિતં ખલુ તોટકવૃત્તમિદમ્ ॥ ૫૪ ॥

યથા - કિમિદં કપટાશ્રયદુર્વિષહં બહુશાઠ્યમથોલ્બાણરૂક્ષકથમ્ ।

સ્વજનપ્રિયસજ્જનભેદકરં નનુ તોટકવૃત્તમિદં કુરુષે ॥

૫૫ ॥

આદ્યં તૃતીયમન્ત્યં ચ પચ્ચમં ષષ્ઠમેવ ચ ।

તથોપાન્ત્યં જગત્યાં ચ ગુરુ ચેત્કુમુદપ્રભા ॥ ૫૬ ॥

યૌ ત્રિકૌ તથા ન્યૌ યદિ ખલુ પાદૈ

ષડ્ભિરેવ વર્ણૈર્યદિ ચ યતિઃ સ્યાત્ ।

નિત્યસંનિવિષ્ટા જગતિવિધાને

નામતઃ પ્રસિદ્ધા કુમુદનિભા સા ॥ ૫૭ ॥

યથા - મન્મથેન વિદ્ધા સલલિતભાવા

નૃત્તગીતયોગા પ્રવિકસિતાક્ષી ।

નિન્દ્યમદ્ય કિં ત્વં વિગલિતશોભા

ચન્દ્રપાદયુક્તા કુમુદવતી ચ ॥ ૫૮ ॥

મતાન્તરે - યદિ ખલુ પાદૈ ન્યૌ ત્રિકૌ યથા યૌ

યતિરપિ વર્ણૈઃ ષડ્ભિરેવ ચેત્સ્થાત્ ।

જગતિવિધાને નિત્યસંનિવિષ્ટા

कुमुदनिभा सा नामतः प्रसिद्धा ॥ ५८ ॥

यथा - कुमुदनिभा त्वं कामबाणविद्धा किमसि नतलूः शीतवातदग्धा ।
मृदुनविनीवापाण्डुवङ्गशोभा कथमपि जाता ल्यग्रतः सञ्जीनाम् ॥ ६० ॥

द्वादशाक्षरके पाटे सप्तमं दशमं लघु ।
आदौ पञ्चाक्षरच्छेदश्चन्द्रलोभा तु सा यथा ॥ ६१ ॥

वङ्गं सौम्यं ते पद्मपत्रायताक्षम्
कामस्यावासं सुनासोश्चप्रडासम् ।
कामस्यापीदं काममाडर्तुकामं
कान्ते कान्त्या त्वं चन्द्रलोभेव भासि ॥ ६२ ॥

तृतीयमन्त्यं नवमं पञ्चमं च यदा गुरु ।
द्वादशाक्षरके पाटे यत्र सा प्रमिताक्षरा ॥ ६३ ॥

यथा - स्मितभाषिणी ल्ययपलापरुषा निभृतापवादविमुष्पी सततम् ।
अपि कस्यचिद्युवतिरस्ति सुभा प्रमिताक्षरा स हि पुमाञ्जयति ॥ ६४ ॥

द्वितीयमन्त्यं दशमं चतुर्थं पञ्चमाष्टमे ।
गुणुणि द्वादशे पाटे वंशस्था जगती तु सा ॥ ६५ ॥

यदि त्रिकौ जृतौ भवतस्तु पादतस्तथैव च जाववसानसंस्थितौ ।
तदा हि वृत्तं जगतीप्रतिष्ठितं वदन्ति वंशस्थमितीडं नामतः ॥ ६६ ॥

न मे प्रिया त्वं बहुमानवर्जितां प्रियं प्रिया ते परुषाभिभाषिणी ।
तथा च पश्याम्यलमघे विग्रहं ध्रुवं हि वंशस्थगतिं करिष्यति ॥ ६७ ॥

चतुर्थमन्त्यं दशमं सप्तमं च यदा गुरु ।
भवेद्धि जागते पाटे तदा स्याद्धरिण्युत्ता ॥ ६८ ॥

परुषवाक्यकशाभिडिता त्वया भयविवोक्नपार्श्वनिरीक्षणा ।
वरतनुः प्रततप्लुतसर्पणैरनुकरोति गतैर्हरिण्युत्तम् ॥ ६९ ॥

सप्तमं नवमं चान्त्यमुपान्त्यं च यदा गुरु ।
द्वादशाक्षरके पाटे कामदत्तेति सा यथा ॥ ७० ॥

करजपदविभूषिता यथा त्वं सुदति दशनविक्षताधरा च ।
गतिरपि यरण्णावलग्रमन्दा त्वमसि मृगनिभाक्षि कामदत्ता ॥ ७१ ॥

आद्यं चतुर्थं दशमं सप्तमं च यदा लघु ।

पादे तु जगते यस्या अप्रमेया तु सा यथा ॥ ७२ ॥

न ते काश्चिदन्या समा दृश्यते स्त्री
नृलोके विशिष्टा गुणैरद्वितीयैः ।
त्रिलोक्यां गुणज्ज्ञान् समाहृत्य सर्वान्
जगत्यप्रमेयासि सृष्टा विधात्रा ॥ ७३ ॥

द्वितीयं पञ्चमं चैव ष्यष्टमेकादशे यथा ।
पादे यत्र लघूनि स्युः पद्मिनी नाम सा यथा ॥ ७४ ॥

रास्त्रिकाः सागराभ्या निविष्टा यदा
स्यात् त्रिके य त्रिके युक्ताऽपु यतिः ।
सन्निविष्टा जगत्यास्ततस्सा भुधैर्
नामतश्चापि संकीर्त्यते पद्मिनी ॥ ७५ ॥

देहतोयाशया वक्त्रपद्मोज्ज्वला नेत्रभृङ्गाकुला दन्तलंसस्मिता ।
केशपाशच्छदा यङ्क्वाकस्तनी पद्मिनीव प्रिये भासि मे सर्वदा ॥ ७६ ॥

कुल्लपद्मानना त्वं द्विरेकैक्षणा केशपत्रच्छदा यङ्क्वाकस्तनी ।
पीततोयावली भद्रकाञ्चीगुणा पद्मिनीव प्रिये भासि नीरे स्थिता ॥ ७७ ॥

आदौ षट् दशमं चैव पादे यत्र लघून्यथ ।
शेषाणि तु गुणैः स्युर्जगते पुटसंज्ञिता ॥ ७८ ॥

यदि यरणिनिविष्टौ नौ तथा भ्यौ यतिविधिरपि युक्त्याष्टाभिरिष्टः ।
भवति य जगतीस्थः सर्वदासौ य षड् ङि पुटवृत्तं नामतस्तु ॥ ७९ ॥

उपवनसलिलानां बालपद्मैर्भ्रमरपरभृतानां कण्ठनादैः ।
मदनमदविलासैः कामिनीनां कथयति पुटवृत्तं पुष्पमासः ॥ ८० ॥

द्वितीयान्त्ये यतुर्थं य नवमेकादशे गुरु ।
विच्छेदोऽतिजगत्यां तु यतुर्भिः सा प्रभावती ॥ ८१ ॥

कथं न्विदं कमलविशाललोचने गृहं धनैः पिडितकरे द्विवाकरे ।
अश्विन्तयन्त्यभिनववर्षविद्युतस्त्वमागता सुतनु यथा प्रभावती ॥ ८२ ॥

त्रीण्यादावष्टमं चैव दशमं नैधनद्वयम् ।
गुणैर्यतिजगत्यां तु त्रिभिश्छेदैः प्रदर्षिणी ॥ ८३ ॥

भावस्थैर्मधुरकथैः सुभाषितैस्त्वं

साटोपस्थलितविलम्बितैर्गैतैश्च ।
शोभाढ्यैर्लरसि मनांसि कामुकानां
सुव्यक्तं ष्यतिजगती प्रदर्षिणी य ॥ ८४ ॥

षष्ठं य सप्तमं यैव दशमैकादशे लघु ।
त्रयोदशाक्षरे पाठे ज्ञेयं मत्तमयूरकम् ॥ ८५ ॥

विद्युन्नद्धाः सेन्द्रधनुरञ्जितदंडा
वातोद्धूताः श्वेतवलाकाकृतशोभाः ।
अेते मेघा गर्जितनादोज्ज्वलचिह्नाः
प्रावृट्कालं मत्तमयूराः कथयन्ति ॥ ८६ ॥

आदौ द्वे यतुर्थं यैव याष्टमैकादशे गुरु ।
अन्त्योपान्त्ये य शक्यर्या वसन्ततिलका यथा ॥ ८७ ॥

यित्रैर्वसन्तकुसुमैः कृतकेशडस्ता ।
स्रग्दाममाव्यरयना सुविभूषिताङ्गी ।
नानावसन्तकविभूषितकर्पाशा
साक्षाद्भ्रसन्ततिलकेव विभाति नारी ॥ ८८ ॥

पञ्चादौ शक्यरी पाठे गुडुणि त्रीणि नैधने ।
पञ्चाक्षरादौ य यतिरसंबाधा तु सा यथा ॥ ८९ ॥

यथा - मानालोकज्ञः सुतभलकुलशीलाढ्यो
यस्मिन्सम्मानं न सदृशमनु पश्येद्धि ।
गच्छेत्तं त्यक्त्वा द्रुतगतिरपरं देशम्
डीर्णा नानार्थैरवनिश्चिन्तयसंबाधा ॥ ९० ॥

यत्वार्यादौ गुडुणि स्युर्दशमैकादशे तथा ।
अन्त्योपान्त्ये य शक्यर्याः पाठे तु शरभा यथा ॥ ९१ ॥

अेषा कान्ता प्रजति ललिता वेपमाना
गुल्बैश्चन्नं वनमभिनवैः सम्प्रविद्धम् ।
डा डा कष्टं किमिदमिति नो वेन्नि मूढो
व्यक्तं कान्ते शरभललितान्त्वं करोषि ॥ ९२ ॥

अदौ षट् दशमं यैव लघु यैव त्रयोदशम् ।
यत्रातिशक्यरे पाठे ज्ञेया नान्दीमुष्नी तु सा ॥ ९३ ॥

यथा - न भ्रुवु तव कदाचित्कोधताम्रायताक्षं
 भ्रुकुटिवलितभङ्गं दृष्टपूर्वं मयास्यम् ।
 किमिह भङ्गुभिरुक्तैर्या ममेच्छा लुटिस्था
 त्वमसि मधुरवाङ्मया देवि नान्दीमुभीव ॥ ९४ ॥

आद्यं यतुर्थं षष्ठं य नैधनं य यदा गुरु ।
 षोडशाक्षरके पादे यत्रेभललितं तु तत् ॥ ९५ ॥

भ्रौ यद्वि नाश्च नित्यमिह विरचित्यरशः
 गश्च तथा वै भवति निधनमुपगतः ।
 स्यादपि याष्टिमेव यद्वि सततमनुगतं
 तत्प्रलु वृत्तमत्रवृषभगजविलसितम् ॥ ९६ ॥

कालतोयधरैः सुधीरधनपटुपटुडरवैः
 सर्जकदम्भनीपकुटुजकुसुमसुरभिः ।
 कन्दलसेन्द्रगोपकरचितमवनितां
 वीक्ष्य करोत्यसौ वृषभगजविलसितम् ॥ ९७ ॥

आधात्पराणि वै पञ्च द्वादशं सत्रयोदशः ।
 अन्त्योपान्त्ये य दीर्घाणि ललितप्रवरं हि तत् ॥ ९८ ॥

यदा यमौ पादस्थौ भवत एव येत्स्तौ तथा गौ
 तथा षड्भिश्चान्यैर्यतिरपि य वर्णैर्यथा स्यात् ।
 तदध्यष्टौ नित्यं समनुगतमेवोक्तमन्यैः
 प्रयोगज्ञैर्वृत्तं प्रवरललितं नामतस्तु ॥ ९९ ॥

यथा - नभालीढं गात्रं दशनभयितं योष्ठगण्डं
 शिरः पुष्पोन्मिश्रं प्रविलुलितकेशालकान्तम् ।
 गतिः पिन्ना येयं वदनमपि संभ्रान्तनेत्रम्
 अङ्गो श्वाद्यं वृत्तं प्रवरललितं कामयेष्टम् ॥ १०० ॥

आधात्पराणि पञ्चाथ द्वादशं सत्रयोदशम् ।
 अन्त्यं सप्तदशे पादे शिभरिण्यां गुणुणि य ॥ १०१ ॥

यतुर्भिस्तस्यैव प्रवरललितस्य त्रिकगणैः
 यदा लौ गश्चान्ते भवति यरशोऽत्यष्टिगदिते ।
 यदा षड्भिश्छेदो भवति यद्वि मार्गेण विहितः

तदा वृत्तेष्वेषा ऋलु शिभरिणी नाम गदिता ॥ १०२ ॥

यथा - मडानद्या भोगं पुलिनमिव भाति ते जघनं
तथास्यं नेत्राढ्यं भ्रमरसङ्घितं पङ्कजमिव ।
गतिर्मन्दा येयं सुतनु तव येष्टा सुललिता
स्तनाभ्यां ताभ्यां त्वं शिभरिणि सुपीनासि वनिते ॥ १०३ ॥

यत्र पञ्च लघून्यादौ त्रयोदशयतुर्दशे ।
षोडशैकादशे यैव तत्स्याद्दृषभयेष्टितम् ॥ १०४ ॥

यदि छि यरणो ऽसौ स्वी गः ङमाद्विनियेशिताः
यदि ऋलु यतिः षड्भिर्वर्षैर्स्तथा दशभिः पुनः ।
यदि विङ्घितं स्यादत्यष्टिः प्रयोगसुभाश्रयं
वृषभललितं वृत्तं ज्ञेयं तथा ङरिणीति वा ॥

१०५ ॥

यथा - जलधररवं श्रुत्वा श्रुत्वा मदीय्ययदपितो
विलिम्बितमडीशङ्गाक्षेपैर्वृषैः प्रतिनर्द्य य ।
स्वयुवतिवृत्तो गोष्ठाद्गोष्ठं प्रयाति य निर्भयो
वृषभललितं चित्रं वृत्तं करोति य शाद्धवे ॥ १०६ ॥

यत्वार्यादौ य दशमं गुरु यत्र त्रयोदशं
यतुर्दशं तथान्त्ये द्वे यैकादशमथापि य ॥ १०७ ॥

यदा समदशे पादे शेषाणि य लघून्यथ ।
भवन्ति यस्मिन्सा ज्ञेया श्रीधरी नामतो यथा ॥ १०८ ॥

मो भ्रौ य स्युश्चरणरयितास्तौ गुरु य प्रविष्टा
श्लेष्टः शिष्टो यदि य दशभिः स्यात्तथाचैश्चतुर्भिः ।
अत्यष्टौ य प्रतिनियमिता वर्णतः स्पष्टरूपा
सा विज्ञेया द्विजमुनिगणैः श्रीधरी नामतस्तु ॥ १०९ ॥

स्नानैश्चूर्णैः सुभसुरभिभिर्गन्धवासैश्च धूपैः
पुष्पैश्चान्यैः शिरसि रचितैर्वस्त्रयोगैश्च तैस्तैः

।

नानारत्नैः कनकभयितैरङ्गसंभोगसंस्थै
र्व्यक्तं कान्ते कमलनिलया श्रीधरीवातिभासि ॥ ११० ॥

आद्यं यतुर्थं षष्ठं च दशमं नैधनं गुरु ।
 तद्दशपत्रपतितं दशभिः समभिर्थितिः ॥ १११ ॥
 यथा ओष गजोऽद्रिमस्तकतटे कलभपरिवृतः
 क्रीडति वृक्षगुल्मगडने कुसुमभिरनते ।
 मेघरवं निशाम्य मुदितः पवनजवसमः
 सुन्दरि वंशपत्रपतितं पुनरपि कुरुते ॥ ११२ ॥
 द्वितीयमन्त्यं षष्ठं याप्यष्टमं द्वादशं तथा ।
 यतुर्दशं पञ्चदशं पादौ समदशाक्षरे ॥ ११३ ॥
 भवन्ति यत्र दीर्घाणि शेषाणि च लघून्चथ ।
 विलम्बितगतिः सा तु विज्ञेया नामतो यथा ॥ ११४ ॥
 यदा द्विरुदितौ छि पादमभिसंश्रितौ जसौ त्रिकौ
 तथैव च पुनस्तयोर्निधनमाश्रितौ यौ लग्नौ ।
 तदष्टिरतिपूर्विका यतिरपि स्वभावाद्यथा
 विलम्बितगतिस्तदा निगदिता द्विजैर्नामतः ॥ ११५ ॥
 यथा - विधूर्णितविलोचना पृथुविकीर्ण्डारा पुनः
 प्रलम्भरशाना यलत्स्मलितपादमन्दकलमा ।
 न मे प्रियमिदं जनस्य बहुमानरागेषा य
 न्मदेन विवशा विलम्बितगतिः कृता त्वं प्रिये ॥ ११६ ॥
 पञ्चाद्यौ पञ्चदशकं द्वादशैकादशे गुरु ।
 यतुर्दशं तथान्ये द्वे चित्रलेप्सा धृतौ स्मृता ॥ ११७ ॥
 यथा नानारत्नाढ्यैर्बहुभिरधिकं भूषणैरङ्गसंस्थै
 र्नाना गन्धाढ्यैर्मदनजनकैरङ्गरागैर्विशित्रैः ।
 केशैः स्नानाढ्यैः कुसुमभरितैर्वस्त्ररागैश्च तैस्तैः
 कान्ते संक्षेपात् किमिह बहुना चित्रलेभेव भासि ॥
 ११८ ॥
 अन्त्यं समदशं यैव षोडशं सयतुर्दशम् ।
 त्रयोदशं द्वादशं च षष्ठमष्टममेव च ॥ ११९ ॥
 त्रीण्यद्यौ च गुरुणि स्थुर्यस्मिंस्त्वेकोनविंशके ।
 पादौ लघूनि शेषाणि शार्दूलक्रीडितं तु तत् ॥ १२० ॥

भसौ जसौ तौ गुरु य प्रयोगनियता यस्मिन्निविष्टास्त्रिका
 आधा यान्त्ययतिश्चतुस्त्रिकयुता ज्ञेया परा सप्तभिः ।
 नित्यं यत्यदमाश्रिता ष्यतिधृतिर्नित्यं कवीनां प्रियं
 तज्ज्ञेयं भलु वृत्तजातिनिपुणैः शार्दूलविक्रीडितम् ॥ १२१ ॥

यथा - नानाशस्त्रशतघ्नितोमरुताः प्रभ्रष्टसर्वायुधाः
 निर्भिन्नोदरपादभाङ्गुवदना निर्णोशिताः शत्रवः ।
 धैर्योत्साहपराङ्मप्रभृतिभिस्तैस्तैर्विचित्रैर्गुणैः
 वृत्तं ते रिपुघाति भाति समरे शार्दूलविक्रीडितम् ॥ १२२ ॥

तावत्त्वं विजितेन्द्रियः शुभमते सर्वात्मना प्रत्यक्षं
 दाने शीलविधौ य योजय मनः स्वर्गापवर्गापिडम् ।
 यावद् व्याधिजराप्रयण्डनभरो व्यायत्सटाभिर्भृशं
 मृत्युस्ते न करोति ज्वितमृगैः शार्दूलविक्रीडितम् ॥ १२३ ॥

यत्वार्थादौ य षष्ठं य सप्तमं यतुर्दशम् ।
 तथा पञ्चदशं यैव षिडशं नैधनं तथा ॥ १२४ ॥

येतानि य गुरुणि स्युः शेषाणि तु लघून्यथ ।
 पादे यत्र कृतौ ज्ञेया नाम्ना सुवदना तु सा ॥ १२५ ॥

भ्रौ भ्रौ यभौ ल्गौ य सभ्यग्यदि य विरयिताः पादे ङमवशात्
 विच्छेदः सप्तभिः स्यात्पुनरपि य यतिः सप्ताक्षरकृता ।
 यद्येषा संश्रिता स्यात्कृतिमपि य पुनः श्रिष्टाक्षरपदा
 विद्भृत्सिर्वृत्तजातौ तत षड् गदिता नाम्ना सुवदना ॥ १२६ ॥

यथा - नेत्रे लीलालसान्ते ङमलदलनिभे भ्रूयापविनते
 रक्तोष्ठं पीनमध्यं समसङ्घितघनाः स्निग्धाश्च दशनाः ।
 कर्णावंसप्रलम्भौ सिम्बुकमपि नतं घोषा सुरुचिरा
 व्यक्तं त्वं मर्त्यलोके वरतनु विडितास्येका सुवदना ॥ १२७ ॥

यत्वार्थादौ तथा षष्ठं सप्तमं यतुर्दशम् ।
 अष्टादशं सप्तदशं तथा पञ्चदशं पुनः ॥ १२८ ॥

अन्त्योपान्त्ये गुरुण्यत्र लघून्यन्यानि सर्वदा ।
 ऐकविंशतिके पादे स्रग्धरा नाम सा यथा ॥ १२९ ॥

भ्रौ भ्रौ यौ यश्च सम्भ्यग्यदि छि विरयिताः स्युस्त्रिकाः पादयोगे
 वार्णैः पूर्वोपदिष्टैर्यतिरपि य पुनः समभिः समभिः स्यात् ।
 वृत्तं सम्भ्यग्यदि स्यात्प्रकृतिमनुगतं तत्त्वविद्भिः प्रदिष्टे
 विज्ञेयं वृत्तजातौ कविजनदयिता स्रग्धरा नामतस्तु ॥ १३० ॥

यथा - यूताशोकारविन्दैः कुरवकतिलकैः कर्णिकारैः शिरीषैः
 पुत्रागैः पारिजातैर्वकुलकुवलयैः किंशुकैः सातिमुक्तैः ।
 अेतैर्नाप्रकारैः बहुलसुरभिभिर्विप्रकीर्णैश्च तैस्तैः
 वासन्तैः पुष्पवृन्दैर्नरवर वसुधा स्रग्धरेवाध भाति ॥ १३१ ॥

यतुर्थमाद्यं षष्ठं य दशमं द्वादशं तथा ।
 षोडशाष्टादशे यैव नैधनं य गुणुण्यथ ॥ १३२ ॥

द्वाविंशत्यक्षरे पाटे शेषाणि य लघून्त्यथ ।
 भवन्ति यत्र तज्ज्ञेयं भद्रकं नामतो यथा ॥ १३३ ॥

भ्रौ यरणे यदा विनियतौ त्रिकौ क्मवशादथातिङ्कृतिविधौ
 न्रौ य ततः परं य रुचिरावनन्तरकृतौ नगावपि पुनः ।
 तस्य दशाष्टवर्णरयिता यतुर्ध्वपि तथा यतिश्च सततं
 भद्रकवृत्तमेव भलु नाट्ययोगकुशलैर्भुवैर्निगदितम् ॥ १३४ ॥

उत्प्लुतमेकउस्तयरणं द्वितीयकररेयितं
 वंशमृदङ्गवाधमधुरं विस्त्रिकरणानुगं बहुविधम् ।
 भद्रकमेतदधं सुभगे विदग्धगतिचेष्टितैः सुललितैः
 नृत्यसि विभ्रमाकुलपदं विविक्ततरसभावितं शशिमुष्णि ॥ १३५ ॥

अन्त्यमेकोनविंशं य सममं सत्रयोदशम् ।
 अेकादशं सप्तदशं पञ्चमं य गुणुण्यथ ॥ १३६ ॥

शेषाणि य लघूनि स्युर्विङ्कत्याश्चरणे भुवैः ।
 वृत्तं तदश्र्वललितं विज्ञेयं नामतो यथा ॥ १३७ ॥

यदि य नकार आदिरयितः पदे विरयितोऽन्त अेव लगौ
 यदि य नभौ त्रिधा य निडितौ क्मोण भलु मध्यावपि तथा ।
 यदि य समाश्रितं छि विङ्कृतिं यतिश्च दशभिस्तथैकसडितैः
 तत षड् कीर्तितं मुनिगणैर्विशुद्धयरितैस्तदश्र्वललितम् ॥ १३८ ॥

विविधतुरङ्गनागरथयोधसङ्कुलमलं बलं समुदितं

शरशतशक्तिकुन्तपखिधासियष्टिविततं बडुप्रडरणम् ।
रिपुशतमुक्तशस्त्ररवभीतशङ्कितभटं भयाकुलद्विशं
कृतमभिवीक्ष्य संयुगमुभे समर्पितगुणं त्वयाश्रललितम् ॥ १३९ ॥

षडादावष्टमं यैव ज्येडादशयतुर्दशे ।
विंशं समदशं यैव त्रयोविंशं तथैव य ॥ १४० ॥

येतानि य लघूनि स्युः शेषाण्यथ गुणेषु य ।
यतुर्विंशतिके पादे मेघमावेति सा यथा ॥ १४१ ॥

यदि भलु यरणस्थितौ नौ त्रिकौ
कृतिकारव्यास्तथा राः स्युः कमात् ।
भवति यदि यतिस्तथा सभभिः सभभि
स्त्रिष्वतोऽन्या यतिः पञ्च विधास्तथा ॥ १४२ ॥

पवनबलसमाहृता तीव्रगम्भीरनादा बलाकावलीमेभला
क्षितिधरसदृशोऽप्यनुपा मडानीलधूमाम्बुनाभाम्बुगर्भोद्भवत्वा ।
सुरपतिधनुर्ज्ज्वलाबद्धकक्ष्या तडिद्योतसन्नाडपट्टीज्वला
गगनतलविसारिणी प्रावृषण्या दृढे मेघमालाधिकं शोभते ॥ १४३ ॥

आद्यं यैव यतुर्थं य पञ्चमं षष्ठमेव य ।
नवमं दशमं यैव नैधनं य भवेद्गुरु ॥ १४४ ॥

लघून्यन्यानि शेषाणि पादे स्युः पञ्चविंशके ।
वृत्तज्ज्ञैः सा तु विज्ञेया कौञ्चपाटीति नामतः ॥ १४५ ॥

भौ यदि पादे सभावपि येष्टावभिकृतिरपि य छि यदि भलु विडिता
नाश्च समुद्राः स्युर्विनिविष्टा यदि य भलु गुरु भवति निधनगतम् ।
पञ्चभिराद्यै छेदमुपेता पुनरपि यतिरिड यदि भलु दशभिः
कौञ्चपदेयं वृत्तविधाने सुरगणपितृगणमुनिगणविडिता ॥ १४६ ॥

यः किल दक्षं विद्रुतसोमं कतुवरमयमसमपगतकलशं
पातितयूपं क्षिप्रयथालं विचयनमसमिधमपशुक्यरुकम् ।
कार्मुकमुक्तेनाशु यकार व्यपगतसुरगणपितृगणामिषुणा
नित्यमसौ ते दैत्यगणारिः प्रदडतु मभमिव रिपुगणमभिलम् ॥ १४७ ॥

या कपिलाक्षी पिङ्गलकेशी कलिरुचिरनुदिनमनुनयकठिना
दीर्घतराभिः स्थूलसिराभिः परिवृतवपुरतिशयकुटिलगतिः ।

आयतजड्घा निम्नकपोला लघुतरकुचयुगपरिगतलृटया
सा परिडायौ कौञ्चपदा स्त्री ध्रुवमिड निरवधिसुभमभिलषता ॥ १४८ ॥

अष्टावाद्यौ गुरुशि स्युस्तथा यैकोनविंशकम् ।
अेकविंशं च विज्ञेयं यतुर्विंशं सनैधनम् ॥ १४९ ॥

अेतानि गुरु संभ्यानि शेषाणि च लघूच्यथ ।
षड्विंशत्यक्षरे पादे तद्भुजङ्गविजृम्भितम् ॥ १५० ॥

यस्यां भौ तो नाः स्त्री नित्यं प्रतिचरणमथ
गदितकास्त्रिका ङ्यनुपूर्वशः

षड्विंशत्यामेकोनायां च यद्वि ङि
भलु यतिरभिधा यतुर्भिरथाष्टाभिः ।
पश्चादन्त्यौ ल्गौ संयोज्यौ यद्वि भवति
मनुजदयितां समाश्रितमुत्कृतिं
नाम्ना वृत्तं लोके भ्यातं कविवदन
विकसनपरं भुजङ्गविजृम्भितम् ॥ १५१ ॥

यथा - रुपोपेतां देवैः सृष्टां समदगज
विलसितगतिं निरीक्ष्य तिलोत्तमां
प्रादक्षिण्यात्प्राभां द्रष्टुं भडुवदन
मथलनयनं शिरः कृतवान् हरिः ।
दीर्घं निश्चयान्तर्गूढं स्तनवदन
जघनरुचिरां निरीक्ष्य तथा पुनः
पृष्ठे न्यस्तं देवेन्द्रेण प्रवरमणि
कनकवलयं भुजङ्गविजृम्भितम् ॥ १५२ ॥

दण्डकं नाम विज्ञेयमुत्कृतेरधिकतरम् ।
मेघमालादिकं तत्स्थान्नौ याद्यौ कागुडा त्रिकाः ॥ १५३ ॥

यथा - मुदितजनपदाकुला स्फ्रीतसस्याकरा भूतधात्री भवन्तं समभ्यर्थति
द्विरदकरविलुमङ्गिन्तालतालीवनास्त्वां नमस्यन्ति विन्ध्यादयः पर्वताः ।
स्फुटितकलशाशुक्तिनिगीर्णमुक्ता इलैरुर्मिडस्तैर्नमस्यन्ति वः सागराः
मुदितजलयराकुलाः सम्प्रकीर्णमलाः कीर्तयन्तीव कीर्तिं मडानिम्नगाः ॥ १५४ ॥

अेतानि समवृत्तानि मयोक्तानि द्विजोत्तमाः ।
विषमार्धसमानां तु पुनर्वक्ष्यामि लक्षणां ॥ १५५ ॥

यत्र पादास्तु विषमा नानावृत्तसमुद्भवाः ।
 ग्रथिताः पाद्योगेन तद् वृत्तं विषमं स्मृतम् ॥ १५६ ॥
 द्वौ समं द्वौ च विषमौ वृत्तेऽर्धविषमे तथा ।
 सर्वपादैश्च विषमैर्वृत्तं विषममुच्यते ॥ १५७ ॥
 ङ्रस्वाद्यमथ दीर्घाद्यं दीर्घं ङ्रस्वमथापि वा ।
 युग्मोजविषमैः पादैः वृत्तमर्धसमं भवेत् ॥ १५८ ॥
 पादे सिद्धे समं सिद्धं विषमं सार्वपाटिकम् ।
 द्वयोरर्धसमं विधादेष छेदस्तु पादतः ॥ १५९ ॥
 छेदास्तु ये मया प्रोक्ता समवृत्तविकल्पितः ।
 त्रिकैर्विषमवृत्तानां सम्भवक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १६० ॥
 नैधनेऽन्यतरस्यां वै प्रथमे पादे षष्ठ्यते ।
 द्वितीये चरणे च स्यादित्यनुष्टुप् समासतः ॥ १६१ ॥
 सौ गौ तु प्रथमे पादे स्त्री ल्गौ यापि द्वितीयके ।
 युग्मेऽर्धविषमे पादे ज्ञेया पथ्या तु सा त्रिकैः ॥ १६२ ॥
 प्रियद्वैवतमित्रासि प्रियसंभन्धिबान्धवा ।
 प्रियदानरता पथ्या दयिते त्वं प्रियासि मे ॥ १६३ ॥
 भ्रौ गौ तु प्रथमे पादे स्त्री ल्गौ च द्वितीयके ।
 पादे भ्रौ ल्गौ तृतीये च यतुर्थे तु तसौ ल्गौ ॥ १६४ ॥
 नैवायारो न ते मित्रं न संभन्धिगुणप्रिया ।
 सर्वथा सर्वविषमा पथ्या न भवसि प्रिये ॥ १६५ ॥
 अयुजोर्वक्षणां ज्येतद्विपरीतं तु यत्र च ।
 पथ्या छि विपरीता सा विज्ञेया नामतो यथा ॥ १६६ ॥
 कृतेन रमणस्य किं सभि रोषेण तेऽप्यर्थम् ।
 विपरीता न पथ्यासि त्वं जडेन मोहिता ॥ १६७ ॥
 यतुर्थादक्षराद्यत्र त्रिलघु स्याद्युक्ततः ।
 अनुष्टुभ्यपला सा तु विज्ञेया नामतो यथा ॥ १६८ ॥
 न भल्वस्याः प्रियतमः श्रोतव्यं व्याहृतं सपथ्या ।

नारदस्य प्रतिकृतिः कथ्यते यपला डीयम् ॥ १६८ ॥

विपुला तु युञ्जि ज्ञेया लघुत्वात्सप्तमस्य तु ।

सर्वत्र सप्तमस्यैव केषाञ्चिद्विपुला यथा ॥ १७० ॥

संक्षिप्ता वज्रमध्ये छि उभकुम्भनिभस्तनी ।

विपुलासि प्रिये श्रोण्यां पूर्णयन्द्रनिभानने ॥ १७१ ॥

गङ्गोव मेघोपगमे आप्लावितवसुन्धरा ।

कूलवृक्षानारुञ्जन्ती स्रवन्ती विपुला भवात् ॥ १७२ ॥

आगता मेघसमये भीरु भीरुकुलोद्गते ।

ओकरात्रौ परगृहं योरी बन्धनमर्द्धसि ॥ १७३ ॥

अेवं विविधयोगास्तु पथ्यापादा भवन्ति छि ।

युग्मोजविषमैः पादैः शेषैर्यैस्त्रिडैर्यथा ॥ १७४ ॥

गुर्वन्तकः सर्वलघुस्त्रिको नित्यं छि नेष्यते ।

प्रथमादक्षराद्यत्र यतुर्थात्प्राग्लघुः स्मृतः ॥ १७५ ॥

पथ्यापादं समास्थाप्य त्रीण्यन्ते तु गुडुण्यथ ।

भवन्ति पादे सततं बुधैस्तद्द्रकमिष्यते ॥ १७६ ॥

दन्तक्षताधरं सुभु जगद्वलाननेत्रं य ।

रतिसंभोगाभिन्नं ते दर्शनीयतरं वक्त्रम् ॥ १७७ ॥

धत्येषा सर्वविषमा नामतोऽनुष्टुबुध्यते ।

तद्विदां मतवैषम्यं त्रिकादक्षरतस्तथा ॥ १७८ ॥

पादे षोडशमात्रास्तु गाथांशकविकल्पिताः ।

यतुर्भिरंशैर्द्वैया वृत्तज्ञैर्वानवासिका ॥ १७९ ॥

असंस्थितपदा सुविह्वलाङ्गी मद्यस्मलितरोष्टितैर्मनोज्ञा ।

क्व यास्यसि वरोरु सुरतकाले विषमा किं वानवासिका त्वम् ॥ १८० ॥

स्त्रौ स्त्रौ य प्रथमे पादे तथा यैव तृतीयके ।

केतुमत्यां गणाः प्रोक्ताः स्त्रौ ऽगौ गश्च सदा बुधैः ॥ १८१ ॥

स्फुरिताधरं यद्वितनेत्रं रक्तकपोलमम्बुजदलाक्षम् ।

किमिदं रुषापल्लुतशोभं केतुमतीसमं वद मुषं ते ॥ १८२ ॥

वङ्गस्यापरपूर्वस्य यादौ नौ रो लगौ त्रिकाः ।

नञौ रञौ द्वितीये य शेषात्रं पुनरेव तु ॥ १८३ ॥

प्रथमे य तृतीये नौ रलौ गश्च प्रकीर्तितः ।

गण्णाश्चापरवङ्ग्रे तु नञौ जौ द्वियतुर्थयोः ॥ १८४ ॥

सुतनु जलपरीतलोचनं जलदनिरुद्धमिवेन्दुमण्डलम् ।

किमिदमपरवङ्गमेव ते शशिवदनेऽद्य मुष्पं पराङ्मुष्पम् ॥ १८५ ॥

नौ यौ तु प्रथमे पादौ नञौ जौ गश्च तथापरे ।

यत्र तत्पुष्पिताग्रा स्याद्यद्वि शेषं तु पूर्ववत् ॥ १८६ ॥

पवनभलविधूतयारुशाभं

प्रमुदितकोकिलकण्ठनादरभ्यम् ।

मधुकरपरिगीयमानशब्दं

वरतनु पश्य वनं सुपुष्पिताग्रम् ॥ १८७ ॥

रञौ रलौ यादौ यथा न्सौ जगौ भ्रौ जलौ गश्च तथा पुनः ।

रञौ रञौ गश्च त्रिका ज्येते उद्गतायाः प्रकीर्तिताः ॥ १८८ ॥

तव रोमराजिरतिभाति सुतनु मदनस्य मञ्जरी ।

नामिकमलविवरोत्पतिता भ्रमरावलीव कुसुमात्समुद्गता ॥ १८९ ॥

रञौ रलौ य ततो न्सौ जगौ नौ सौ येति तृतीयके ।

रञौ रञौ गश्च यतुर्थे तु ललिताया गणाः स्मृताः ॥ १९० ॥

ललिताकुलभ्रमितयारु वसनकरयारुपल्लवा ।

प्रविकसितकमलकान्तिमुष्पी प्रविभासि देवी सुरतश्रमातुरा ॥ १९१ ॥

अेवमेतानि वृत्तानि समानि विषमाणि य ।

नाटकाद्येषु काव्येषु प्रयोक्तव्यानि सूरिभिः ॥ १९२ ॥

सन्त्यन्यान्यपि वृत्तानि यान्युक्तानीड पिण्डशः ।

न य तानि प्रयोज्यानि न शोभां जनयन्ति ङि ॥ १९३ ॥

यान्यतः प्रतिषिद्धानि गीतके तानि योजयेत् ।

ध्रुवायोगे तु वक्ष्यामि तेषां यैव विकल्पनम् ॥ १९४ ॥

वृत्तलक्षणमेवं तु समासेन भयोदितम् ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि उयार्याणामपि लक्षणम् ॥ १९५ ॥

पथ्या य विपुला यैव यषला मुपतोऽपरा ।
 जघने यपला यैव आर्याः पञ्च प्रकीर्तिताः ॥ १८६ ॥
 आसां तु सम्प्रवक्ष्यामि यतिमात्राविकल्पनम् ।
 लक्षणं नियमं यैव विकल्पगुणसंश्रयम् ॥ १८७ ॥
 यतिश्छेदस्तु विज्ञेयश्चतुर्मात्रो गणः स्मृतः ।
 द्वितीयान्त्यौ युञ्जौ पादावयुञ्जौ त्वपरी स्मृतौ ॥ १८८ ॥
 गुरुमध्यविडीनस्तु यतुर्गुणसमन्वितः ।
 अयुग्गणो विधातव्यो युग्गणस्तु यथेप्सितः ॥ १८९ ॥
 षष्ठो वै द्विविकल्पस्तु नैधनो ज्येकसंस्थितः ।
 पश्चादर्थं तु षष्ठः स्यादेकमात्रस्तु केवलः ॥ २०० ॥
 द्विविकल्पस्तु षष्ठो यो गुरुमध्यो भवेत्तु सः ।
 तथा सर्वलघुश्चैव यतिसंज्ञासमाश्रिता ॥ २०१ ॥
 द्वितीयादिलघुर्ज्ञेयः सप्तमे पञ्चमे यतिः ।
 प्रथमादिरथान्त्ये य पञ्चमे वा विधीयते ॥ २०२ ॥
 गणेषु त्रिषु पादस्य यस्याः पथ्या तु सा भवेत् ।
 अतश्च विपुलान्या तु विज्ञेया यतिलक्षणा ॥ २०३ ॥
 अयुजः सर्वगुरवो गुरुमध्या गणा युजः ।
 यस्याः स्युः पादयोगे तु विज्ञेया यपला छि सा ॥ २०४ ॥
 त्रिंशदाद्ये तु विज्ञेयाः सप्तविंशतिश्चापरे ।
 उभयोरर्धयोर्ज्ञेयो मात्रापिण्डो विभागशः ॥ २०५ ॥
 त्रिंशत्तस्याश्च यद्वि स्थुरेतानि द्विगुणानि तु ।
 त्रीण्यक्षराणि यान्यानि न्यस्य संध्याविभागशः ॥ २०६ ॥
 अेतानि लघुसंज्ञानि निर्दिष्टानि समासतः ।
 सर्वेषां यैवमार्याणामक्षराणां यथाकमम् ॥ २०७ ॥
 अर्धाष्टमगणार्धा य सववार्या प्रकीर्तिता ।
 षष्ठश्च द्विविकल्पस्तु नैधने ज्येकसंस्थितः ॥ २०८ ॥
 पश्चाद्वा यो गणः षष्ठ ऐकमात्रः स उच्यते ।
 द्विविकल्पस्तु यः षष्ठो गुरुमध्यो भवेत्तु सः ॥ २०९ ॥

यथा सर्वलघुश्चैव यतिः संप्रियासमाश्रिता ।
 सा द्वितीया द्विलघुका सममे प्रथमे यतिः ॥ २१० ॥
 गुरुमध्यविहीनस्तु यतुर्गाणसमन्वितः ।
 अयुग्गाणो विधातव्यः युग्गाणस्तु स एव य ॥ २११ ॥
 प्रथमतृतीयौ पादौ द्वादशमात्रौ भवेत्तु सा पथ्या ।
 विपुलान्या ऋलु गदिता पूर्वोदितलक्षणोपेता ॥ २१२ ॥
 पथ्या यथा -
 रक्तमृदुपद्मनेत्रा सितदीर्घभङ्गुलमृदुकेशी ।
 कस्य तु पृथुमृदुजघना तनुभाह्वं सोदरी पथ्या ॥ २१३ ॥
 विपुला यथा -
 विपुलजघनवदनस्तननयनैस्ताम्राधरोष्ठकश्यरणैः ।
 आयतनासागण्डैर्ललाटकणैः शुभा कन्या ॥ २१४ ॥
 द्वितीयश्च यतुर्थश्च गुरुमध्यगतो भवेत् ।
 उभयोरर्धयोर्यत्र विज्ञेया यपला यथा ॥ २१५ ॥
 उद्भटगामिनी परुषभाषिणी कामचिह्नकृतवेषा ।
 जनाति मांसयुक्ता सुराप्रिया सर्वतश्चपला ॥ २१६ ॥
 पूर्वार्धे लक्षणां ल्येतदस्याः स य मुपेन तु ।
 पश्चिमाधे तु यपला यस्याः सा जघनेन तु ॥ २१७ ॥
 भुजयपला यथा -
 आर्यामुपे तु यपला तथापि आर्या न मे यतः सा डिम् ।
 दक्षा गृहकृत्येषु तथा दुःखे भवति दुःखार्ता ॥ २१८ ॥
 जघनयपला यथा -
 वरमृगनयने यपलासि वरोरु शशाङ्कदर्पणनिभास्ये ।
 कामस्य सारभूते न पूर्वमदयारुजघनेन ॥ २१९ ॥
 उभयोरर्धयोरेतल्लक्षणां दृश्यते यदि ।
 वृत्तज्ञैः सा तु विज्ञेया सर्वतश्चपला सपि ॥ २२० ॥
 कार्यौ द्वादशमात्रौ य पादावाद्यौ तृतीयकौ ।

अष्टादश द्वितीयं च तथा पञ्चदशोत्तमा ॥ २२१ ॥

यतुःपञ्चप्रकाराणां यतुष्काणां विशेषतः ।

प्रस्तारयोगमासाद्य बाहुल्यं सम्प्रदर्शयेत् ॥ २२२ ॥

पञ्चपञ्चाशदाद्या तु त्रिंशदाद्या तथैव च ।

आर्या त्वक्षरपिण्डेन विज्ञेयात्र प्रयोक्तृभिः ॥ २२३ ॥

त्रिंशतस्त्वथ वर्णाभ्यो लघुवर्णत्रयं भवेत् ।

शेषाणि गुरुसंख्यानि ज्येवं सर्वत्र निर्दिशेत् ॥ २२४ ॥

सर्वेषामेव आर्याणामक्षराणां यथाक्रमम् ।

सर्वेषां जातिवृत्तानां पूर्वमुत्तरसंख्यया ॥ २२५ ॥

विकल्पगणनां कृत्वा संख्यापिण्डेन निर्दिशेत् ।

आर्यागीतिरथार्थैव डेवलं त्यष्टभिर्गाणैः ॥ २२६ ॥

छन्दसार्थं जः षष्ठस्तु नलघुगण छिष्यते ।

वृत्तैरेवं तु विविधैर्नानाछन्दस्समुद्भवैः ।

काव्यबन्धास्तु कर्तव्याः षट्त्रिंशल्लक्षणाञ्चिताः ॥ २२७ ॥

छति भरतीये नाट्यशास्त्रे छन्दोविधितिर्नाम पञ्चदशोऽध्यायः ।

Encoded by Sowmya Krishnapur krsowmya@yahoo at com

Natya Shastra Chapter 15

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

